

Sygn. akt: I C 12/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2019r.

Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Bożena Buraczewska
Protokolant:	sekretarka Paulina Zawistowska

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2019r. o godz. 09:00 r. w A.

na rozprawie

sprawy z powództwa M. Z.

przeciwko (...) Towarzystwu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

I.

Zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powódki M. Z. kwotę 3.000 zł (trzy tysiące złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 lutego 2016 r. do dnia zapłaty.

II.

Zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powódki M. Z. kwotę 917 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

III.

Nakazuje pobrać od pozwanego (...) Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Augustowie) kwotę 150 zł tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej oraz kwotę 784,45 zł tytułem brakujących wydatków związanych z wydaniem opinii przez biegłych.

Sygn. akt I C 12/19

UZASADNIENIE

Powódka M. Z. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwoty 5800,00 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24.02.2016r. do dnia zapłaty. Nadto domagała się zasądzenia od pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniosła, iż w dniu 4.09.2015r. w A. doszło do wypadku drogowego, w wyniku którego doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia klatki piersiowej, skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa, wypukliny C6/C7, bólu szyi, drętwienia kończyn górnych i niedosłuchu po urazie. Skutkiem zaistniałego wypadku były również ograniczenia w życiu codziennym oraz cierpienia psychiczne. Jednocześnie okres zwolnienia lekarskiego niekorzystnie wpłynął na jej pracę zawodową.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 6.07.2017r. sygn. akt INc 319/17 Sąd Rejonowy w Augustowie uwzględnił w całości roszczenie powódki.

W sprzecznie od nakazu zapłaty Pozwany (...) Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany podniósł, iż wypłacił powodowi kwotę 1.200,00 zł tytułem zadośćuczynienia, a wysokość należnego świadczenia została ustalona na podstawie dokumentacji medycznej zgromadzonej w sprawie. Wynika z niej, że leczenie powódki zostało zakończone, a powódka nie przedłożyła żadnej dokumentacji medycznej uzasadniającej kontynuowanie leczenia i z której wynikałoby, że wypadek komunikacyjny negatywnie wpłynął na jej psychikę. W ocenie pozwanej powódka nie wykazała aby rozmiar krzywdy i cierpień zwiększył się od momentu ustalania wysokości zadośćuczynienia, a dochodzone roszczenie jest nieudowodnione i wygórowane.

Wyrokiem z dnia 19.06.2018r Sąd Rejonowy w Augustowie uwzględnił w całości powództwo, które powódka pismem procesowym z dnia 18.06.2018r. rozszerzyła do kwoty 88000zł i orzekł o kosztach procesu.

Na skutek apelacji pozwanej wyrokiem z dnia 19.11.2018r. w sprawie IICa345/18 Sąd Okręgowy w Suwałkach uchylił zaskarżony wyrok w pkt I w zakresie kwoty 3000zł wraz z odsetkami oraz w pkt II i III, zniósł postępowanie w zakresie rozszerzonego powództwa i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Mając na uwadze fakt, że ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w wyroku sądu drugiej instancji wiążą sąd, któremu sprawa została przekazana

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Bezspornym jest, iż w dniu 4.09.2015r. doszło do wypadku komunikacyjnego z udziałem M. Z., w wyniku którego obrażeń doznała powódka. Poza sporem pozostaje również okoliczność, iż pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za zaistniały wypadek i przyznał powodce tytułem zadośćuczynienia kwotę 1.200,00 zł (dowód – akta szkody nr 23602666).

Z pisemnej opinii biegłego lekarza z zakresu neurologii R. Z. wynika, iż w wyniku wypadku komunikacyjnego w dniu 4.09 2015r. powódka doznała urazu więzadłowego kręgosłupa szyjnego oraz powierzchownych obrażeń w zakresie klatki piersiowej. Doznane urazy spowodowały powstanie długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5% z racji zespołu bólowego z zakresu lewej kończyny górnej powstałego po zaistniałym urazie więzadłowym kręgosłupa szyjnego(dowód: opinia k.247-249, 261-262).

Sąd dopuścił również dowód z pisemnej opinii biegłej z zakresu laryngologii E. L., z której wynika, iż szумы uszne spowodowane przebyłym urazem głowy i kręgosłupa szyjnego ustąpiły na skutek stosowanego leczenia farmakologicznego i nie pozostawiły skutków trwałych (dowód – opinia k. 213-217).

Z kolei biegła sądowa z zakresu rehabilitacji S. M. również stwierdziła , iż wypadek z dnia 4.09.2015r. spowodował długotrwały uszczerbek na zdrowiu M. Z. w wysokości 5%, chociaż nie wymaga już rehabilitacji w związku z wypadkiem(dowód – opinia k.306-311, 361-363).

Z opinii okulistycznej lek. H. H. wynika natomiast, że nie stwierdzono u powódki trwałego uszczerbku w zakresie narządu wzroku, a zgłaszane przez nią dolegliwości mogą być wynikiem przebytego urazu kręgosłupa i głowy, jak i towarzyszącemu temu zdarzeniu napięciu emocjonalnemu(dowód- opinia k.324).

Biegła z zakresu psychologii E. D. stwierdziła, że wypadek komunikacyjny jaki przeżyła powódka przyczynił się do rozwinięcia u niej objawów ostrego stresu. Spowodowały one utrudnienia w funkcjonowaniu psychospołecznym powódki w związku z czym zalecono jej podjęcie psychoterapii w zakresie zespołu stresu pourazowego(dowód opinia k.345-351).

Sąd podzielił w całości opinie w/w biegłych, którzy w sposób pełny i wyczerpujący wyjaśnili wszelkie okoliczności związane z obecnym stanem fizycznym i psychicznym powódki.

Z opiniami biegłych korespondują również zeznania przesłuchanych w sprawie świadków I. T., M. S. i K. Z. (dowód k.198), którzy zeznali na okoliczność stanu zdrowia powódki. Nie ma zatem podstaw, aby nie dać wiary ich zeznaniom, również tego ostatniego świadka, który jest mężem powódki, wobec faktu, że ich zeznania korespondują ze sobą i pozostałym zebranym w sprawie materiałem dowodowym.

W myśl art. 444 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Z kolei art. 445 § 1 kc stanowi, że w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W orzecnictwie podkreśla się, że zadośćuczynienie pieniężne, o którym mowa w art. 445 § 1 kc ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku, jak i dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu oraz długotrwałego leczenia (por. wyr. SA w Białymstoku z 1.2.2005 r., III APa 9/04, OSA 2005, Nr 12, poz. 33; zob. także wyr. SN z 18.11.2004 r., I CK 219/04, L.). Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyr. SN z 28.9.2001 r., III CKN 427/00, niepubl.). Określając wysokość zadośćuczynienia, sąd powinien brać pod uwagę wszystkie okoliczności, które dotyczą rodzaju chronionego dobra, rozmiaru doznanej krzywdy, charakteru następstw naruszenia, stosunków majątkowych zobowiązanego, stopnia jego winy itp.

Ustalając wysokość należnego powódce zadośćuczynienia Sąd uwzględnił wszystkie okoliczności istotne dla określenia rozmiaru doznanej krzywdy, m.in. jak wiek poszkodowanej, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i czas trwania. W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, iż powódka wskutek zdarzenia z dnia 4.09.2015r. doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 5% i do chwili obecnej odczuwa skutki wypadku, który miał wpływ zarówno na jej życie osobiste jak i zawodowe.

W tej sytuacji uwzględniając fakt, iż powódka otrzymała z tego tytułu kwotę 1.200,00 zł oraz zasądzona została na jej rzecz kwota 5800zł Sąd uznał, że żądana przez M. Z. kwota 3000zł nie jest wygórowana i łącznie z otrzymanym już zadośćuczynieniem odpowiadać będzie stopniu skrzywdzenia powódki. Należną powódce kwotę Sąd zasądził z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24.02.2016r (art.481§1kc).

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98kpc i art. 108 kpc w zw. z § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.